

ת"פ 36534/12/19 - מדינת ישראל נגד אלי זרחין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36534-12-19 מדינת ישראל נ' זרחין

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל: בעניין:

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד שי עציון

נגד

אלי זרחין

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד שירן גולברי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד, ארבע עבירות זיוף מסמכים ומספר עבירות שימוש במסמך מזויף.

כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים ומתייחס למעשים שביצע הנאשם במסגרת עמותת "האגודה הישראלית למען ילדים עולים" שאותה ייסד בשנת 2002 ושימש כיושב ראש שלה. מטרות העמותה הוגדרו כקידום ענייני עולים בתחום החינוך והרווחה באמצעות ריכוז והפעלת פרויקטים שנועדו למטרות אלה, פעילות לקיום השתלבות עולים במערכת החינוך והרווחה בישראל וייצוגם בתחומים אלה מול גורמים ממשלתיים ציבוריים ובין לאומיים.

משנת 2004 ועד סוף חודש אוגוסט 2012 כיהן הנאשם כמנכ"ל העמותה ובחלק מהתקופה קיבל אף שכר חודשי של כ- 30,000 ₪. הנאשם עסק, בין היתר, בגיוס כספים לעמותה. בחודש אוגוסט 2012 התפטר הנאשם מתפקידו הרשמי בעמותה ואף על פי כן, בתקופה הרלבנטית לאישום, המשיך לשמש כמוציא והמביא בה, ניהל אותה בפועל והמשיך לפנות לתורמים פוטנציאליים בבקשה לקבל תרומות עבור העמותה.

לאורך שנות קיומה ועד שנת 2013, קיבלה העמותה אישור לניהול תקין מאת רשם העמותות. ואולם, משנת 2013 חדל הרשם מלהנפיק לעמותה אישור כאמור, עקב ליקויים חמורים שהתגלעו בפעילותה.

במקביל הקים הנאשם חברה בשם אלי יאיר בע"מ, שנוהלה על ידי הנאשם עצמו.

על פי המתואר באישום הראשון, בחודש אוקטובר 2013 שלח הנאשם לוועידת התביעות, שהעניקה תרומות ומענקים לארגוני צדקה שסייעו לניצולי שואה, ואשר תרמה קודם לכן כספים לפעילות העמותה, מסמך שזייף, הנחזה להיות אישור ניהול תקין של העמותה לשנת 2014 אשר הונפק, כביכול, על ידי רשם העמותות.

סמוך לחודש יוני 2015 פנה הנאשם לוועידת התביעות בבקשה לקבל סיוע כספי בסך 130,000 ₪ עבור פעילות כביכול שהפעילה העמותה מחודש ספטמבר 2014 ועד חודש אוגוסט 2015. במטרה לקבל מוועידת התביעות תרומה במרמה, הנאשם הציג לפניה מצג שווא שלפיו, במהלך תקופה זו קיימה העמותה פרויקט חינוכי בקרב בני נוער וניצולי שואה,

זאת הגם שהעמותה קיימה כל פעילות כאמור, ובאותה תקופה לא היתה בה פעילות כלל. הנאשם הציג לפני וועידת התביעות מצגי שווא נוספים ביחס לפעילות, כביכול, של העמותה במהלך התקופה האמורה ומסר פרטים כוזבים על אודות הפרויקט, היקפו, הערים בהם בוצע קהל היעד, השותפים השונים בו ועוד. בתוך כך הנאשם זייף והציג לפני וועידת התביעות מסמכים מזויפים וכוזבים, ובהם מסמך הנחזה להיות אישור לניהול תקין לשנת 2015, קבלה מזויפת הנחזית להיות קבלה שהונפקה על ידי "יד ושם" עבור החברה של הנאשם תמורת חמישה-עשר ימי עיון וקבלות מזויפות וכוזבות שונות עבור הוצאות כביכול שהוצאו לצורך הפרויקט. הנאשם עשה כל זאת במטרה להונות את וועידת התביעות ולקבל ממנה כספי תרומה במרמה.

וועידת התביעות בחנה את בקשת הנאשם למתן סיוע כספי לפרויקט בסך ₪ 130,000 על בסיס מצגי השווא והמסמכים הכוזבים והמזויפים. טרם העברת התרומה לעמותה התעורר חשד לזיוף המסמכים, ובסופו של יום וועידת התביעות לא תרמה את הסכום המבוקש לעמותה.

בשל מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד, זיוף מסמכים ומספר עבירות שימוש במסמך מזויף אשר יוחסו לו באישום הראשון.

סמוך ליום 25.5.15 זייף הנאשם חשבונית הממוענת לעמותה, בעבור שירות של ייעוץ וניהול פרויקט בסך ₪ 35,400, אשר התקבלה מרופאת שיניים שסיפקה בעבר לעמותה שירות של טיפולי שיניים עבור ילדים ממשפחות מעוטות יכולת. הנאשם זייף את החשבונית כך ששינה את מספרה ותוכנה באופן שנחזה להיות כאילו סופקה סמוך למועד הזיוף, בעוד שבפועל השרות ניתן על ידי הרופאה כשנה קודם לכן ובאותה עת לא ניתן לעמותה כל שירות כאמור ואף לא היתה בה כל פעילות.

כעבור כחודשיים זייף הנאשם חשבונית נוספת שהתקבלה מעוסק מורשה "אלי זרחין" עבור שירות ייעוץ שנתן כביכול לעמותה בסך ₪ 20,000. הנאשם הטביע על החשבונית חותמת של רואה חשבון באופן הנחזה להיות כאילו המסמך אושר על ידי רואה החשבון וביודעו כי לא נתן כל שרות לעמותה, כי תוכן החשבונית כוזב וכי רואה החשבון כלל לא קיבל לידיו את החשבונית וממילא לא אישר אותה.

כעבור כשלושה חודשים נוספים זייף הנאשם מסמך הנחזה להיות אישור של אותו רואה חשבון ולפיו ביקר את המאזנים של העמותה שצורפו לאישור ומצא כי הם משקפים באופן נאות את מצבה הכספי של העמותה ליום 31.12.14 ולשנת 2013.

בשל מעשים אלה הורשע הנאשם בשלוש עבירות זיוף מסמך שיוחסו לו באישום השני.

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. הוסכם כי יוכן בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן. עוד הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות והנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעונש וכי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם בנוגע לאורך המאסר על תנאי, וביחס לגובה הקנס והפיצוי שיוטלו על הנאשם.

תסקיר שירות המבחן התבקש להתייחס גם לאפשרות ביטול ההרשעה.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות מבחן שתיארו את קורות חייו ואת התייחסותו לעבירות.

הנאשם כבן 57, נשוי בשנית ואב לילד בוגר מקשר קודם, גר עם אשתו ועם בתה מנישואין קודמים, בעל שלושה תארים אקדמיים בתחום החינוך, אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות. הנאשם מתמחה במשרד נדל"ן בהתנדבות וללא תשלום.

הנאשם נולד וגדל בברית המועצות ותיאר ילדות מורכבת. חרף הקשיים הוא הצליח הנאשם לסיים את לימודיו במסגרות החינוכיות, גויס לצבא ושירת שירות מלא בתפקיד קרבי. לאחר סיום שירותו הצבאי, החל ללמוד לימודים גבוהים ובמקביל עסק בפעילות למען הקהילה היהודית. בגיל 26 עלה הנאשם ארצה עם אשתו והוריו ממניעים ציוניים, עבד בעבודות מזדמנות ולאחר כשנתיים החל לעבוד כשליח של הסוכנות היהודית בברית המועצות למשך כשלוש שנים. הנאשם התגרש לאחר כארבע שנות נישואין ולבני הזוג ילד משותף שהוא בגיר.

עם חזרתו ארצה השתלב הנאשם בעבודה במסגרת לקידום נוער ובהמשך עבד כיועץ חינוכי ומורה בבית ספר. בשנת 2002 הקים הנאשם יחד עם עמיתיו את העמותה ובמקביל שימש כיועץ בכנסת לענייני קליטה וחינוך.

בקיץ 2015 על רקע מעצרו בתיק זה, סבל הנאשם ממצב נפשי קשה שהקשה על תפקודו והוא יצא לפנסיה מוקדמת לאחר כתשע-עשרה שנות עבודה בבית ספר. ממכתב המלצה שהציג עלה כי במהלך שנות עבודתו היה עובד מסור. עם פרישתו המשיך הנאשם לעבוד במשרה חלקית כמורה, בין היתר בבית ספר, ובהמשך בעקבות שיפור במצבו הנפשי, עבד בבית ספר במשרה מלאה כממלא מקום למשך שנה. לדבריו, הסכם העסקתו בתפקיד זה לא חודש בשל התיק הפלילי.

לפני כשלוש שנים נישא הנאשם בשנית ותיאר קשר משמעותי עם אשתו ועם בתה.

לנאשם אין הרשעות קודמות. ביחס לתיק הנוכחי התבטא הנאשם תחילה באופן מטשטש ומצמצם ותיאר את ביצוע העבירות על רקע קושי לגייס כספים עבור פעילות העמותה. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והודה כי פעל באופן שגוי, אך התקשה להרחיב התייחסותו למעשים ולבחון התנהלותו ברקע להם, תוך שייחס בחירותיו והתנהלותו השולית למאמציו להמשיך קיומה של העמותה ופעילותה. הנאשם תיאר כי מעצרו בתיק הביא להתדרדרות מצבו הנפשי והרגשי, הוא פנה לטיפול ונמצא במעקב עד היום. הנאשם הביע שוב ושוב חשש מפני עתידו התעסוקתי והביע רצון להשתלב מחדש בתעסוקה בתחום ההוראה שהיה תחום עיסוקו במשך שנים רבות.

שירות המבחן המליץ לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית קבוצתית, ובהסכמתו שולב הנאשם בקבוצה של השירות בתחום המרמה. הנאשם נטל חלק בטיפול הקבוצתי במשך כחצי שנה, הגיע באופן סדיר למפגשים והביע רצון לשתף פעולה בהתאם לכוחותיו. הוא גילה אחריות ויציבות והביע את עצמו בצורה כנה, אך שירות המבחן התרשם כי ישנו צורך בהמשך עבודה מעמיקה על הבנה של ביצוע עבירות והרקע להן. עם התקדמות הטיפול בקבוצה חל גם שינוי בעמדותיו של הנאשם והתייחסותו לעבירות, הוא הביע חרטה על מעשיו ולקח אחריות על ביצוע. הנאשם הצליח לבחון התנהלותו ובחירותיו ברקע לעבירה והביע נכונות להמשיך ולבחון חלקים אישיותיים שעמדו בבסיס ביצוען של העבירות.

שירות המבחן, שהעריך כי המשך הטיפול יוביל להפחתה בסיכון לביצוע עבירות נוספות, המליץ לגזור על הנאשם צו מבחן למשך שנה ושירות לתועלת הציבור. עוד המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב ביטול הרשעת הנאשם לנוכח הפגיעה האפשרית של הרשעה באפשרויות העסקה במסגרת משרד החינוך ולאור עברו הנקי של הנאשם, חרטתו והשתלבותו בטיפול.

4. המאשימה ביקשה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ולקבוע מתחם עונש הולם שבין תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל בגין כלל העבירות. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם, אשר נמצא כשיר לבצע עבודות שירות, תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את העובדה כי הנאשם ניסה לקבל כספים במרמה מארגון הפועל לטובת ניצולי שואה, את התחכום שבו בוצעו מעשי הזיוף והשימוש במסמכים מזויפים ואת הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות. המאשימה התייחסה לענישה הנוהגת ותמכה עמדתה בפסיקה.

5. מטעם ההגנה העידו אשת הנאשם ובת דודתו כעדות אופי.

אשת הנאשם תיארה אותו כאדם ישר ואמין, הנכון תמיד לעזור לאחרים ואשר נקלע למצב נפשי קשה בעקבות העבירות הפליליות.

בת דודתו של הנאשם תיארה את פעילותו רבת השנים למען ילדים וצעירים בתחום החינוכי ובתחום הרווחה ואת ההערכה הרבה שרחשו אחרים לנאשם ולעבודתו. עוד תיארה בת הדודה את הצער והחרטה של הנאשם על מעשיו ואת המחיר הבריאותי ששילם עליהם.

6. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים הנוגעים למצבו הנפשי של הנאשם, תעודות הוראה ומכתבי הוקרה ותודה רבים שקיבל מגורמים שונים על פעילותו הענפה בתחום החינוך. עוד הוגש מטעם ההגנה מכתב ממוסד החינוך במענה לפניית הנאשם לשוב ולהתקבל לעבודה במשרד, ונכתב בו כי בקשתו לא תישקל טרם קבלת התוצאות הסופיות של ההליך הפלילי וכי כל בקשה נוספת תישקל בהתאם להוראות חוק הפיקוח על בתי הספר תשכ"ט-1969 והנחיות נציבות שירות המדינה.

7. ב"כ הנאשם בטיעוניה בכתב ובעל פה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולגזור עליו שירות לתועלת הציבור וצו מבחן, תוך שהדגישה את נסיבות חייו של הנאשם, האתגרים שעמם התמודד לאורך השנים, פעילותו החינוכית ותרומתו הענפה לקהילות שונות, הן לקהילות יהודיות בברית המועצות, הן לאוכלוסיות נזקקות בישראל, ואת הזכויות הרבות שצבר בשל פעילות זו. עוד הודגשו שיתוף פעולה של הנאשם עם חקירת המשטרה, המצב הנפשי הקשה שאליו נקלע בעקבות החקירה, הטיפול שאליו נרתם במסגרת שירות המבחן והישגיו בו, רצונו העז של הנאשם להמשיך ולעסוק בתחום החינוך, במקצוע שבו עסק לאורך כל שנות חייו והפגיעה האפשרית של הרשעה במימוש שאיפה זו. עוד הודגש חלוף הזמן והעיכוב המשמעותי בהגשת כתב אישום.

8. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער על העבירות והמעשים שבוצעו, לדבריו, על ידי אחרים, אך כשנודע לו על דבר ביצוע העבירות הוא קיבל את האחריות על עצמו בהיותו מנהל עמותה. הנאשם תיאר את מצבו הנפשי הקשה בעקבות החקירה המשטרתית ומעצרו, את פיתוריו ממוסד החינוך, את הקושי שלו להתפרנס ואת רצונו העז להמשיך ולעבוד בתחום החינוך ולפרנס את משפחתו.

סוגיית ביטול ההרשעה

9. ההלכה הפסוקה קובעת קיומם של שני תנאים מצטברים המאפשרים הימנעות מהרשעה, מקום שבו הוכח כי בוצעה עבירה פלילית ואלו הם: כאשר סוג העבירות ונסיבות ביצוען מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים וכאשר ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (פ"ד נב(3) 337)).

10. על מנת לבחון את התנאי הראשון יש לעמוד על נסיבות ביצוע העבירות ומידת פגיעתן בערכים המוגנים.

11. כלל העבירות שביצע הנאשם, נועדו להגן על רצונו החופשי של אדם והאפשרות לקבל החלטות על בסיס מידע אמיתי. עוד נועדו עבירות המרמה להגן על זכות הקניין. במקרה דנן אחד המסמכים שהנאשם זייף הוא אישור של רשות ממלכתית - רשם העמותות והדבר מהווה גם פגיעה במעמדה של אותה רשות ובאמון שניתן לתת בפעילותה התקינה ובמסמכים הרשמיים שהיא מנפיקה.

12. מעשיו של הנאשם דרשו תכנון ומעשי הכנה רבים. מדובר בעבירות שבוצעו בצורה מתוככמת ושיטתית, תוך שהנאשם קשר בין חברה שהקים לעמותה שניהל ותיאר יחסי גומלין בין שני התאגידים שדימו פעילות עסקית שלא היתה. העבירות בוצעו לאורך חודשים ארוכים ונועדו לקדם תכנית כללית של הנאשם לקבל במרמה כספים עבור העמותה. על כן מובן כי לא ניתן להתייחס אל מעשיו של הנאשם כאל "מעידה חד פעמית".

13. מעשי העבירה שתוארו באישום ראשון, הופנו כלפי ארגון שתכליתו סיוע לניצולי שואה, ונדרשה מידה רבה של תעוזה וקהות לב כדי לנסות ולהוציא כספים במרמה מגוף שזהו ייעודו.

14. היקף המרמה שתכנן הנאשם רחב: הנאשם ניסה לקבל תרומה של כ - 130,000 ₪. למרבה המזל, החשד בדבר היותם של המסמכים שעמדו בבסיס בקשתו מזויפים התעורר טרם העברת התרומה, ובסופו של יום לא נגרם נזק כספי.

15. טענת הנאשם שלפיה הכספים נועדו עבור פעילות העמותה היא טענה שמקלה מוגבל, שכן על פי האמור בכתב האישום המתוקן, שהוא המסגרת העובדתית שעליה הסכימו הצדדים, באותן שנים לא היתה כל פעילות בעמותה כך שלא ניתן לקבוע כי כלל הכספים שניסה הנאשם לקבל במרמה, יועדו לצורך פעילות ציבורית. בהקשר זה שקלתי גם את העובדה כי חלק מהחשבוניות שהועברו לוועדת התביעות היו חשבוניות של החברה שהנאשם היה בעליה.

16. גם העבירות נושא האישום השני לא גרמו בסופו של יום נזק, שכן הנאשם לא הגיש את המסמכים המזויפים לאיש, ואולם יש לשקול גם את פוטנציאל הנזק הכרוך בזיוף מסמכים שמבססים תשתית לקבלה במרמה של כספים וטובות הנאה אחרות.

17. מעשי זיוף ומרמה מתוככמים מהסוג שביצע הנאשם הם מעשים שקשה מאוד לחשוף אותם, בעיקר כאשר הם

מופנים בדרך של הגשת בקשות מרובות מסמכים לגורמי המקיימים תהליכים בירוקרטיים מורכבים. על כן ישנה חשיבות רבה במתן משקל לשיקולי הרתעה כללית.

18. מכלול הנסיבות שקשורות לביצוע העבירות, ובכלל זה היקף המעשים, משכם, הנזק הפוטנציאלי הגלום בהם וזהות הגורמים שאותם ניסה הנאשם לרמות, כמו גם נחיצותם של שיקולי גמול והרתעה כלליים, אינם מאפשרים להימנע מהרשעת הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים.

19. מעבר לדרוש, אתייחס גם לפגיעה האפשרית של ההרשעה בשיקומו של הנאשם;

אין חולק כי הנאשם נטל חלק בקבוצה טיפולית של שירות המבחן וכי הוא מתמיד במסגרת זו ומביע מוטיבציה להמשיך בה, וכי על פי התרשמות שירות המבחן, ישנה התקדמות מסוימת בהיבט של לקיחת אחריות של הנאשם על מעשיו והבנת הפסול שבהם.

20. עוד אין חולק כי עבודה סדירה היא גורם רב חשיבות בשיקום, וכי עיקר עיסוקו של הנאשם לאורך שנות עבודה רבות היה בתחום החינוך וההוראה.

אכן, לאור סעיף 16 לחוק פיקוח על בתי ספר, תשכ"ט-1969 ישנה אפשרות כי המנהל הכללי של משרד החינוך יסרב ליתן אישור העסקה של הנאשם כעובד חינוך, ובכך עלול להיפגע שיקומו של הנאשם בהיבט התעסוקתי.

עם זאת יש להדגיש כי אין מדובר בפסילה קטגורית מעיסוק בתחום החינוך לנוכח הרשעה, ולמנהל הכללי שיקול דעת בעניין.

בנוסף יש להתייחס לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירות במסגרת עבודתו ואגב עבודה שהיא בתחום החינוך, וכי דבר הרשעתו הוא מידע רלבנטי לתחום עיסוקו. על כן, גם אם ניתן לומר שהרשעה עלולה לפגוע באפשרותו של הנאשם לעבוד כעובד חינוך, אינני סבורה כי ראוי יהיה למנוע את המידע בדבר ביצוע המעשים מהגורמים הצפויים לקבל את ההחלטה על חידוש העסקתו של הנאשם כעובד חינוך.

מובן כי אין בדברים האמורים כדי לקבוע שהנאשם מנוע מלעסוק בתחום החינוך. על מקבל ההחלטה להחליט בעניין על פי שיקול דעתו, ובהתאם לנתונים שיובאו לפניו, וחזקה עליו שישקול בתוך אלה גם את השיקולים העומדים לזכותו של הנאשם, ובהם עבודתו רבת השנים בתחום החינוך, ההוקרה שלה זכה על פעילותו מצד גורמים שונים, רצונו העז ולהמשיך בפעילות חינוכית, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והחרטה שהביע הנאשם על ביצוען.

21. לנוכח האמור לעיל, הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם

22. הנאשם הועמד לדין בגין שני אישומים ואולם מדובר באישומים ובמעשים שיש ביניהם קשר הדוק, בוצעו לאותה

מטרה ועל כן יש להתייחס אליהם כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם עונש הולם, כפי שאף התייחסו אליהם הצדדים.

23. בקביעת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות כפי שתוארו לעיל וכן לרמת הענישה הנוהגת בפסיקה ביחס לעבירות ניסיון מרמה וזיוף בהיקפים דומים. (ראו למשל: ת"פ (ת"א) 11495-08-12 **מדינת ישראל נ' ברכל** (פורסם בנבו 11495-08-12) ופסק הדין בערעור עליו עפ"ג (ת"א) 36088-03-13 **מדינת ישראל נ' ברכל** (28.5.13); ת"פ (ראשל"צ) 67759-12-18 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (פורסם בנבו 17.3.21); ת"פ (י-ם) 9059-03-18 **מדינת ישראל נ' אמיתי ואח'** (פורסם בנבו 27.5.19); ת"פ (ב"ש) 7041-03-14 **מדינת ישראל נ' אלון** (פורסם בנבו 14.1.15).

24. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים גם פיצוי.

משעה שמדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע כלכלי, ישנה חשיבות להטלת ענישה בעלת היבטים כספיים. זאת, הגם שבסופו של יום לא נגרם נזק כספי ועל מנת להמחיש כי ביצוע העבירות אינו כדאי גם בהיבט זה. עם זאת בקביעת גובה הקנס אשקול את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעלה מתוך התסקירים והטיעונים.

העונש המתאים לנאשם

25. שקלתי לקולא את גילו של הנאשם ואת עברו הנקי. עוד שקלתי את תפקודו התקין לאורך השנים במישורי חייו השונים ואת תרומתו הגדולה לקהילות שונות בתחום החינוך והרווחה, כפי שעולה מתוך מכתבי ההערכה הרבים והמרשימים שהוגשו מטעם ההגנה. אין ספק שכל אלה עומדים לזכות הנאשם והם בעלי משקל רב בעת גזירת הדין.

26. הנאשם הודה במיוחס לו, ואולם על פי האמור בתסקירי שירות המבחן בתחילת הדרך התקשה לקבל אחריות על מעשיו, אך במהלך התקופה שבה נטל חלק בטיפול קבוצתי, במסגרת השירות, חלה התקדמות מסוימת בענין זה. ואולם מתוך דברי הנאשם לעונש, ניכר כי גם כיום הוא תולה חלק גדול מהאשם באחרים ורואה את עצמו אחראי לעבירות בעיקר בשל טעמים פורמאליים.

קבלת אחריות היא גורם רב משמעות בהפחתת הסיכון להישנות העבירות. עם זאת יש לשקול בהקשר זה גם את ההרתעה המשמעותית שהיתה למעצר הנאשם ולהליך הפלילי עליו. אלה קיבלו ביטוי במצב הנפשי הקשה שאליו נקלע הנאשם בעקבות ההליך הפלילי כפי שמתואר בתסקירים ובמסמכים הרפואיים שהוגשו מטעם ההגנה. באלה יש כדי להוות מידה מסוימת של ענישה עבור הנאשם וגורם מרתיע המפחית את הסיכון להישנות העבירות.

27. העבירות שביצע הנאשם בוצעו בין שנת 2012 לשנת 2015. חקירת המשטרה נערכה בשנים 2015-2016 ואולם כתב האישום הוגש רק בחודש דצמבר 2019, בחלוף כשלוש שנים מאז סיום החקירה. לא הוצג כל הסבר מניח את הדעת מטעם המאשימה לשיהוי משמעותי זה, שהיתה לו תרומה ממשית למחירים האישיים ששילם הנאשם במישור הנפשי על מעשיו.

28. כפי שתואר לעיל, הנאשם נטל חלק בטיפול קבוצתי של שירות המבחן במשך מספר חודשים ואף הביע מוטיבציה להמשיך בטיפול. בשים לב לתפקוד התקין של הנאשם לאורך שנות חייו, מובן כי אין מדובר בשיקום "קלאסי" כפי שהתכוון אליו המחוקק. עם זאת, לא ניתן להתעלם מההתקדמות המסוימת שחלה במהלך הטיפול בנכונותו של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו. אף אם ברגיל עובדה זו כשלעצמה לא היתה מצדיקה חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, הרי שכשמצטרף אליה השיהוי הניכר בהגשת כתב אישום שעשוי לעלות כדי "הגנה מן הצדק", ישנה הצדקה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם ולהימנעות מגזירת עונש של מאסר בעבודות שירות, שהוא העונש שראוי היה להטיל על הנאשם אלמלא השיהוי.

29. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד יום 1.12.21.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור איזו מהעבירות שבהן הורשע.

ג. קנס בסך 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה - עשר תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 2.1.22 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצווים ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ב, 02 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.